

POSUDEK OPONENTA

Mgr. Veronika Knytllová

Název: Zložky neverbálnej komunikácie v divadle utlačovaných

Vymezení cíle a jeho naplnění:

Cíl bakalářské práce je jasně vymezen již v samotném jejím názvu. Bylo jí zkoumat a popsat složky neverbální komunikace vyskytující se v divadle utlačovaných a dále popsat, jakým konkrétním způsobem se zde projevují. Autorka textu se odkazuje na zakladatele tohoto divadelního směru Augusta Boala a dále pak na Paula Freira, který se zabýval převážně pedagogikou utlačovaných. Ve velmi přehledné struktuře zachycuje jak stručnou historii a vývoj, tak také základní charakteristické techniky a formy tohoto divadelního směru. V neposlední řadě jmenuje paradivadelní systémy edukační a terapeutické povahy, které se zde uplatňují a konečně také konkrétní složky nonverbální komunikace v rámci této divadelní formy. U většiny z nich uvádí také konkrétní příklady zřejmě ze své vlastní praxe, kterou stručně popisuje v samotném závěru textu.

Volba tématu:

Volba tématu vychází z osobní praktické zkušenosti autorky, která působila od roku 2018 po dobu asi dvou let na výzkumných projektech pod záštitou Katedry hudby Pedagogické fakulty UKF v Nitře v Psychiatrické nemocnici Philippa Pinela v Pezinku a v diagnostickém centru v Záhorské Bystrici. Do programu byla zapojena jako herečka. Pracovala převážně s delikventy, drogově závislými a s lidmi bez domova. Za dležitou považují chuť vrátit se k této intenzivní osobní zkušenosti a pokusit se ji pojmout také z teoretického hlediska. Dále zkoumat jak práce zakladatelů těchto metod, tak také vnitřní struktury a mechanismy, které v celém systému fungují.

Prvky těchto metod jsou živé dodnes, a to jak při práci na osobnostním rozvoji, tak i na rozvoji vzájemných sociálních vazeb v nejrůznějších druzích kolektivů. Stávají se čím dál tím více běžnou součástí jak každodenní pedagogické praxe na školách, tak také běžnou součástí skupinové práce v terapeutickém prostředí. Rozvíjejí se a adaptují na aktuální celospolečenskou situaci.

Odborný přínos, původnost práce:

Čtenáři neunikne, že výzkumů a prací na toto téma bylo v minulosti již zpracováno poměrně velké množství. Existují kvalitní a snadno dostupné zdroje, ze kterých je možno vybírat, dále je přehledně třídit a srozumitelně tak předávat dál gró východisek i metod divadla utlačovaných. Za největší přínos pro obor považují dobré propojení teorie a praxe v tomto konkrétním případě. Možnost ověřovat v praxi teoretické teze, možnost pravidelně konzultovat veškeré nabitě zkušenosti s odborníky. Zde kormě psychiatrů působících ve výše jmenovaných ústavních zařízeních také, za divadelní složku, s prof. PhDr. Pavolem Smolíkem, ArtD., toho času vedoucím Katedry hudby Pedagogické fakulty v Nitře, který celý projekt zaštitil.

Logická stavba a členění:

Struktura práce je uspořádána naprosto přehledně a srozumitelně, v návaznosti na již existující zavedené pojmy. Postupuje konvenčně od stručného vysvětlení širších historických souvislostí vzniku a vývoje těchto metod, až po konkrétní jednotlivé příklady složek neverbální komunikace s konkrétními příklady z vlastní praxe.

Je členěna systematicky do kapitol i odstavců. Co do hloubky textu se jedná spíše o stručnější formát, ale stále v uspokojivém rozsahu umožňující základní orientaci v dané problematice.

Práce se zdroji:

Autorka textu prokázala schopnost práce se zdroji. Uvedla citace dle aktuální citační normy se seznamem použité literatury v uspokojivém rozsahu.

Stylistika:

Rovněž stylistická úroveň je uspokojivá, odpovídající odbornému textu. Pojmy jsou uváděny správně a odkazují se ke konkrétním zdrojům.

Otázky oponenta:

Jak popsání profesní zkušenost autorky obohatila její dnešní performanční stránku neverbálního pohybového projevu?

Jak a zda vůbec popsání zkušenost a zároveň teoretický výzkum metod divadla utlačovaných ovlivňují dnes volbu témat a případně formu zpracování vlastních divadelních představení autorky textu?

Jaká je perspektiva dalšího rozvoje této práce do budoucna? Obecně i v konkrétním případě autorky textu.